

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА

№

12.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 12-го Февраля — 1846 — Wilno. WTOREK, 12-go Lutego.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 6 Февраля.

Высочайшимъ Приказомъ, 30 го Января, Сенаторъ, Генераль-Лейтенантъ Графъ Толстой 2-й, согласно его прошенію, уволенъ отъ службы, по совершенно разстроенному здоровью, съ мундиромъ.

Исправляющему должность Товарища Министра Финансовъ, Управляющему Заемнымъ Банкомъ, Тайному Советнику Орещу, Всемилостивѣйше повелѣно присутствовать въ Правительствующемъ Сенатѣ, съ оставленіемъ при настоящихъ его должностяхъ.

— Высочайшими Указами, данными Правительствующему Сенату, ниже слѣдующіе чиновники, въ числѣ прочихъ, за усердную и безпорочную выслугу опредѣленныхъ сроковъ, произведены въ чины: Коллежскіе Советники въ Статскіе Советники, 18-го Декабря: Старшій Докторъ Пѣхотной Гвардіи, Медико-Хирургъ Иосифъ Пржевальскій, Ректоръ и Ординарный Профессоръ Университета Св. Владиміра Федоровъ, Ординарные Профессоры того же Университета Траутфеттеръ и Фонберъ; — Надворные Советники въ Коллежскіе Советники: Ординарные Профессоры Университета Св. Владиміра — Иванішевъ и Тихомандрицкий, Начальникъ Отдѣленія въ Департаментѣ Народнаго Просвѣщенія Павликовскій, Синдикъ С. Петербургскаго Университета Косинскій, Старшіе Учители Гимназій: Минской Чижикъ, Витебской Кузминъ, Свислодской Хондзинскій, Ковенской Медекша, Динабургской Кери, Старшій Учитель Русскаго языка въ Полоцкомъ Уездномъ для Дворянъ Училищѣ Рындинъ; 30-го Декабря: Старшій Помощникъ (нынѣ Старшій Чиновникъ) въ Коммисіи для ревизіи и составленія Законовъ Царства Польскаго, Александръ Плавскій и исправляющій должность Могилевскаго Губернскаго Прокурора Гортыньскій.

По утвержденному Его Императорскимъ Высочествомъ Государемъ Наслѣдникомъ Цесаревичемъ, въ 20-й день Декабря 1845 года, положенію Святѣйшаго Синода, согласно съ представленіемъ Синодальнаго Члена, Пресвященнаго Филарета, Митрополита Кіевскаго, упраздненъ въ Кіевской Епархіи Лебединскій Георгіевскій заштатный мужескій монастырь.

— Государь Императоръ изволилъ утвердить уставъ Одесскаго Благотворительнаго Общества, состоящаго

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 6-go Lutego.

Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 30-go Stycznia, Senator, Jenerał-Porucznik Hrabia Tolstoj 2-gi, na własną prośbę uwolniony ze służby, z powodu zupełnie zrujnowanego zdrowia, z mundurem.

Sprawującemu obowiązek Towarzysza Ministra Skarbu Zarządzającemu Bankiem Pożyczkowym, Radcy Tajnemu Orещу, Najtęskawiej rozkazano zasiadać w Rządzącym Senacie, z pozostaniem w dotychczasowych obowiązkach.

— Przez Najwyższe Ukazy do Rządzącego Senatu, następnii Urzędnicy, w liczbie innych, za gorliwą i nienaganą wysługę ustanowionych zakresów, podniesieni zostali do rang: Radcy Stanu, Radcy Kollegialni, 18 Grudnia: Starszy Doktor Piechoty Gwardyjskiej, Medyko-Chirurg Józef Przesmycki, Rektor i Professor Zwyczajny Uniwersytetu Św. Włodzimierza Fiodorow, Professorowie Zwyczajni tegoż Uniwersytetu Trautfetter i Fonberg. — Radcy Kollegialnego, Radcy Dworu: Professorowie Zwyczajni Uniwersytetu Św. Włodzimierza Iwaniszew i Tichomandrycki, Starszy Szef Biura w Departamencie Oświecenia Pawlikowski, Syndyk Uniwersytetu St. Petersburgskiego Franciszek Kosinski, Starsi Nauczyciele Gimnazyj: Mińskiego, Czyżyk, Witebskiego Kuzmin, Swisłockiego Chądzyński, Kowieńskiego Medeksha, Dynaburskiego Kerri, Starszy Nauczyciel języka Rosyjskiego w Szlachetnej szkole Powiatowej Połockiej Ryndin, 30 Grudnia, Starszy Pomocnik (dziś Starszy Urzędnik) w Komisji do rewizji i ułożenia Praw Królestwa Polskiego Alexander Pławski i sprawujący obowiązki Mohylewskiego Gubernialnego Prokurora Gortynski.

— Stosownie do utwierdzonego przez Jego CESARSKĄ WYSOKOŚĆ NASTĘPCĘ CESARZEWICZA w dniu 20-go Grudnia 1845 roku, postanowienia Najświętszego Synodu, i zgodnie z przedstawieniem Synodalnego Członka, Przewielebnego Filareta, Metropolity Kijowskiego, skasowany został w Kijowskiej Diecezyi Lebiedynski nadetatowy klasztor męzki pod wezwaniem św. Jerzego.

— N. Cesarz raczył potwierdzić ustawę Towarzystwa Dobroczynności w Odessie, złożonego z osób płci żeńskiej,

изъ женскаго пола, а также сиротскаго дома, который будетъ содержаться на иждивеніи этого общества.

— Его Императорское Величество, 24-го Октября 1845 года, въ Палермо, Высочайше изволилъ утвердить Положеніе о Сибирскомъ Кадетскомъ Корпусѣ. По сему положенію существующее въ городѣ Омскѣ Училище Сибирскаго Линейнаго Казачьяго Войска, принимаетъ впредь названіе Сибирскаго Кадетскаго Корпуса, и поступаетъ въ вѣдомство управленія Его Императорскаго Высочества Главнаго Начальника Военно Учебныхъ Заведеній. Корпусъ причисляется къ Московскому Военному Учебному Округу, и будетъ готовить своихъ воспитанниковъ для службы офицерами въ линейныхъ баталіонахъ и въ казачьихъ полкахъ Отдѣльнаго Сибирскаго Корпуса.

3-го Февраля возвратился изъ за границы Г. Государственный Канцлеръ, Графъ Карлъ Васильевичъ Нессельроде.

Нижній Новгородъ, 9 Января.

На прошедшей недѣлѣ, чрезъ Нижній Новгородъ, прошли два транспорта съ золотомъ изъ Барнаула: въ одномъ изъ нихъ, который сопровождается Губернскимъ Секретаремъ *Андоровымъ*, заключается 450 пудовъ, а въ другомъ, сопровождаемомъ Прапорщикомъ *Иваничкинымъ*, 302 пуда, 16 фунтовъ и 40½ золотниковъ, всего 752 пуда, 16 фунтовъ и 40½ золотниковъ.

Тифлисъ, 22 Декабря.

На дняхъ получены здѣсь подробности о пораженіи, нанесенномъ Горцамъ 30-го Нюбря, одновременно, въ разныхъ пунктахъ Дагестана.

30-го Нюбря, Салатавскій наибъ, *Абакаръ-Дебиръ*, съ помощникомъ своимъ и сильными конными партіями, быстро вторгнулся въ Шамхалскія владѣнія, между Темиръ-Ханъ-Шурою и Капчугамъ. По полученіи объ этомъ извѣстія, баталіонъ и двѣ сотни казаковъ отправлены, чтобы зайти въ тылъ неприятелю, а другой баталіонъ съ одною сотнею, однимъ орудіемъ и мѣстною конною милиціею посланъ на встрѣчу партіи, которая, замѣтивъ движеніе нашихъ войскъ, а не рѣшаясь предпринять ничего важнаго, захватила до 10,000 барановъ и до 500 штукъ рогатаго скота, принадлежащихъ Шамхалу и его подвластнымъ, начавъ отступать по направленію къ Зубуту. Но хищники, будучи настигнуты баталіономъ, казаками и милиціею, бросили всѣхъ барановъ и продолжали поспѣшно угонять рогатый скотъ: замѣтивъ однако, что путь ихъ отступленія занятъ нашими войсками, Горцы оставили и весь рогатый скотъ. Въ это время казаки и милиція повели на нихъ быструю атаку; при чемъ у неприятеля убито 7 человекъ и нѣсколько лошадей; взято въ плѣнъ двое и 19-ть лошадей съ сѣдлами.

30-го же Нюбря, Генераль-Маіоръ Князь *Кудашевъ* съ 4-мя баталіонами, тремя орудіями, Дагестанскими всадниками и частию Цудахарской и Акушинской милиціи, спустился изъ Лавши въ Ходжалмахи; въ трехъ верстахъ оттуда расположился *Даниель* съ нѣсколькими наибями, однимъ орудіемъ и съ сильными скопичемъ, и убѣждалъ писменцо жителей присоединиться къ нему. Генераль-Маіоръ Князь *Кудашевъ*, устроивъ здѣсь войска, повелъ за тѣмъ колонны и милицію на неприятельскую линію, которая, замѣтивъ быстрое и единодушное наступленіе, и не ожидая удара въ штыки, на всѣхъ пунктахъ обратилась въ бѣгство. Войска наши, милиція и жители Ходжалмахи болѣе 4-хъ верствъ преслѣдовали бѣгущихъ, и нанесли имъ большой уронъ; при чемъ стрѣлками Минскаго пѣхотнаго и Житомирскаго Егерскаго полковъ съ частию Дагестанскихъ всадниковъ, отбито у Горцевъ легкое орудіе съ выключнымъ заряднымъ ящикомъ, а при дальнѣйшемъ преслѣдованіи, взято въ плѣнъ 16 мюридовъ и убито болѣе 150 человекъ. Съ нашей же стороны, убитъ одинъ рядовой и нѣсколько лошадей и ранено 4 человека. Когда же неприятель поровнялся съ высотами Гергебили, то находившійся здѣсь Полковникъ *Адлербергъ*, съ двумя баталіонами и однимъ ору-

дудіемъ дому сиротъ мающагося сѣе удерживать козметъ tego Товариства.

— N. Cesarz d. 21 Października 1845 r. w Palermo potwierdził Ustawę Syberyjskiego Korpusu Kadetów. Według tej Ustawy szkoła Wojska Syberyjskich Linijowych kozaków, będąca w Omsku ma się nadal nazywać Korpusem Syberyjskim Kadetów i przechodzi pod zarząd J. C. W. W. X. Michała Głównego Naczelnika Wojskowo-Naukowych zakładów. Nowy korpus będzie należał do Moskiewskiego wojenno-naukowego okręgu, i będzie usposabiał uczniów do zajęcia miejsc oficerskich w batalionach liniowych i w wojsku kozackim Oddzielnego Syberyjskiego korpusu.

Dnia 3-go Lutego powrócił z zagranicy Kanclerz Państwa, Hrabia *Nesselrode*.

Niższy Noworod, 9 stycznia.

W zesłą Niedzielę, przechodziły przez Niższy Noworod dwa transporta ze złotem z Barnaulu: w jednym z nich przeprowadzanym przez Sekretarza Gubernialnego *Andorowa*, zawiera się 450 pudów, a w drugim, przeprowadzanym przez Chorążę-go *Iwanickiego*, 302 pudów, 16 funtów i 40½ золотниковъ: ogółem pudów 752, funtów 16 i золотниковъ 40½.

Tyflis, 22 grudnia.

W tych dniach otrzymaliśmy tutaj szczegóły o porażce zadanej Góralom w dniu 30 m Listopada w rozmaitych punktach Dagestana.

Dnia 30-go Listopada, *Abakar-Debir*, Naib Sałatowski, wtargnął nagle z pomocnikami swoim i silnymi oddziałami jeźdźców, do ziemi Szamchalskiej, między Temir-Chan-Szurą i Kapeugajem. Po otrzymaniu o tém wiadomości, wyprawiono batalion i dwie seciny kozaków, dla wzięcia tyłu nieprzyjacielowi, a drugi batalion z jedną seciną kozaków, jednem działem i milicyą miejscową konną, wyruszył na spotkanie bandy, która dostrzegłszy poruszenia wojsk naszych, a nie chcąc przedsiębrać nic stanowczego, zajęła 10,000 baranów i do 500 sztuk bydła rogatego, należącego do Szamchaly, i jego podwładnych, i zaczęła cofać się w kierunku Zubutu. Ale rabusie, doścignieni przez batalion kozaków i milicyą, porzucili wszystkie owce, pędząc tylko śpiesznie bydło; jednak i to pozostawili, widząc, że nasze wojska odwrót im przecięły. Wtedy koczacy i milicya przypuścili szybki atak, przyczém ubito nieprzyjacielowi 7 ludzi i kilka koni, oraz zabrano w niewolę dwóch, i 19 koni z siódlami.

Dnia 30-go Listopada także, Jeneral-Major *Xiążę Kudaszew*, z 4-мя баталіонами, trzema działami, jeźdźcami Dagestańskimi i częścią milicyi Cudacharskiej i Akuszynskiej, spuścił się z Ławaszy do Godżałmachi. O 3 wiorsty stamtąd obozował *Daniel* z kilku Naibami, jednem działem i silną bandą, i listownie nakłaniał mieszkańców do łączenia się z nim. Jeneral-Major *Xiążę Kudaszew*, uszykowawszy tu wojska, poprowadził swe oddziały wraz z milicyą na liniją nieprzyjaciela, który spostrzegłszy natężył zgodny napad, puścił się w ucieczkę, nie czekając uderzenia na bagnety. Wojska nasze, milicya i mieszkańcy Chodżałmachi ścigali uciekających przeszło 4-ty wiorsty, i zadali im wielką klęskę; przyczém tyraliery półków Mińskiego pieszego i Żytomierskiego strzelców, zabrali Góralom dział z juczonym ammunicyjnym jaszczykiem, oraz, w dalszej pogoni wzięto do niewoli 16 miurydów i zabito przeszło 150 ludzi. Z naszej strony, poległ jeden żołnierz, zabito kilka koni i raniono 4-ch ludzi. Kiedy zaś nieprzyjaciel zbliżył się ku wzgórzom Gięrgiębili, znajdujący się tam z dwoma баталіонами i jednem działem Półkownik *Adlerberg* spuścił się ze wzgórze na wystrzał karabinowy, i raził uciekające tłumy.

діємъ, спустился съ высотъ на ружейный выстрѣлъ и поражалъ стремительно бѣгущія толпы.

Въ тотъ же день, *Асланъ-Кадій* съ нѣсколькими наибамъ и большимъ сборомъ мюридовъ, по приказанію Даниеля, бросился на Цудахаръ; но жители мужественно встрѣтили непріятеля, врубилась въ его толпы и отбросила ихъ назадъ. Здѣсь Горцы потеряли болѣе 150 человекъ убитыми и 7 мюридовъ взято въ плѣнъ. Цудахарцы оказали примѣрное самоотверженіе и потеряли убитыми 20, и ранеными болѣе 10 чел.

Наконецъ того же 30-го числа, сынъ бывшаго Акушинскаго кадія *Исса*, съ нѣсколькими мюридами, тайно вошелъ въ Акушъ въ свой домъ, на которомъ водрузилъ значекъ и сталъ призывать Акушинцевъ къ возстанію. Преданные къ намъ жители тотчасъ хотѣли схватить Исеу съ мюридами, но онъ, бывъ о томъ предувѣдомленъ, бѣжалъ такъ поспѣшно, что не успѣлъ взять своего значка.

Такимъ образомъ, Горцы вездѣ и въ одно время примѣрно наказаны за враждебныя свои покушенія. Въ этотъ день, по распоряженію *Шамилля* и *Даниеля*, въ Шамхальскомъ владѣніи, въ Ходжалмахъ и въ Цудахарѣ, было 19 наивовъ и съ ними, какъ показываютъ лазутчики, отъ 12-ти до 14,000 человекъ въ сборѣ. Теперь все это скопище разстѣло; войска наши возвратились на зимовыя квартиры.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

А в с т р і я.

Лембергъ, 16 Января.

Издаваемый въ Лембергѣ, на польскомъ языкѣ земледѣльческой и промышленнической журналъ „Еженедѣльникъ“, *Омомоу Гевильмомъ Коханскимъ*, объявляетъ, что въ слѣдствіе полученнаго на давкъ дозволенія Россійскаго Правительства, журналъ этотъ можетъ быть выписываемъ въ Имперіи и Царствѣ Польскомъ на сей и слѣдующіе годы. Журналъ этотъ, отличающійся какъ зрѣлыми сужденіями, такъ равно вѣрностью практическихъ наблюденій и примѣній, посвященъ исключительно земледѣлію и тѣсно соединенной съ онымъ промышленности, выходитъ по Понедѣльникамъ и заключаетъ, съ прибавленіями, отъ 56—57 печатныхъ листовъ въ годъ, и 5 или 6 гравюръ. Подписка принимается только на цѣлый годъ и стоитъ, съ пересылкою по почтѣ, пять рублей серебромъ. Западныя губерніи Россійской Имперіи, могутъ выписывать журналъ посредствомъ Виленскаго Почтамта.

— *Станиславъ Вагура* въ Тарновѣ, изобрѣлъ машину для жатки хлѣба, посредствомъ коей пара лошадей и одинъ человекъ могутъ замѣнить, смотря по надобности, отъ 30 до 100 человекъ. Машина эта можетъ быть употребляема на всякой мѣстности—равной, покатою и гористой; она имѣетъ и то удобство, что жатый хлѣбъ откладываетъ на обѣ стороны, и лошади слѣдуя по живую, не топчутъ хлѣба. Изобрѣтатель получилъ десятилѣтнюю привиллегію, и намѣренъ въ предстоящее лѣто произвести публичныя опыты надъ своею машиною въ главнѣйшихъ европейскихъ столицахъ.

— Одинъ изъ здѣшнихъ пивоваровъ варитъ изъ картофеля пиво, котораго не лзя отличить отъ самаго лучшаго ячянаго пива, и которое обладаетъ всеми свойствами онаго; приготовленіе же его стоитъ не болѣе половины—ячянаго пива. По желанію, онъ беретъ на себя устройство всего нужнаго при этомъ дѣлѣ, не требуя никакого за то вознагражденія до тѣхъ поръ, пока не приготовитъ хорошаго и дешеваго пива.

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 1 Февраля.

Въ послѣднюю Субботу, по случаю примиренія Гр. Тьера и Ламартина, въ совѣщательной залѣ палаты депутатовъ, вошелъ также слухъ, что такое же примиреніе послѣдовало между Г. Тьеромъ и Г. Гизо. Въ самомъ дѣлѣ, во время происходившаго въ Пятницу засѣданія ихъ обѣихъ замѣтили, когда они ходили вмѣстѣ въ библиотекъ палаты, и разговаривали. Теперь разсказываютъ, будто бы Г. Гизо спросилъ открыто у Г. Тьера, какаго онъ мнѣнія на счетъ назначенія содержанія герцогу Немурскому, и какъ въ этомъ дѣлѣ дѣлаетъ сторона намѣрена поступить, т. е. будетъ ли считать это назначеніе вопросомъ чисто династическимъ, и

Тогожъ дня, *Аланъ-Коды* зъ kilku наибамъ и значною liczбą miurudów, rzucił się, z rozkazu Daniela, na Cudachar, ale mieszkańcy mężnie spotkali nieprzyjaciela, werznęli się w jego tłumy i odparli one. Tutaj Górale stracili przeszło 150 ludzi zabitych, a 7 miurudów wzięto w niewolę. Cudacharecy okazali przykładną odwagę i stracili 20 zabitych a 10 rannych.

Nakoniec 30 go t. m., syn byłego kadego Akuszyńskiego, *Issa*, wszedł potajemnie z kilku miurudami do swego domu w Akuszy i zatknąwszy na nim chorągiewkę, zaczął wzywać Akuszyńców do powstania. Wierni nam mieszkańcy chcieli natychmiast schwytać Isse, wraz z miurudami, ale ten ostrzeżony, uciekł tak nagle, że nie zdołał nawet zabrać swojej chorągiewki.

Tym sposobem, Górale wszędzie i jednocześnie przykładnie ukarani zostali za swe nieprzyjazne usiłowania. W dniu tym, według rozporządzeń *Szamilia* i *Daniela* znajdowało się w ziemi Szamchalskiej, w Chodżałmachu i Cudacharze 16 naibów, a z nimi, jak donoszą szpiegi, od 12 do 14,000 ludzi. Teraz rozproszono całą tę bandę, a wojska nasze wróciły na leże zimowe.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

А в с т р і я.

Лвѡвъ, 30 stycz ia.

Wychodzący we Lwowie od lat 9 ciu *Tygodnik Rolniczy i Przemysłowy*, pod redakcyą *Tomasza Gwilielma Kochańskiego*, ogłasza, iż skutkiem otrzymanego świeżo pozwolenia od rządu Rossyjskiego, może być prenumerowany w Cesarstwie i Królestwie Polskiem na rok bieżący i na lata następne. Pismo to odznaczające się równie dojrzałością teoretycznych uwag, jak trafnością i użytecznością praktycznych postrzeżeń i zastosowań, poświęcone jest wyłącznie rolnictwu i połączonej z niem przemysłowości; wychodzi co Poniedziałek, i obejmuje rocznie z dodatkami 56—57 arkuszy druku i 5—6 rycin. Prenumerata przyjmuje się tylko na cały rok i kosztuje wraz z pocztą, rubli srebrnych 5. Prenumerować można za pośrednictwem Poczтамtu Wileńskiego.

— *P. Stanisław Wagura* w Tarnowio wynalazł własnie machinę do żęcia zboża, w której para koni i jeden człowiek zastąpić mogą wedle potrzeby 30 do 100 ludzi. Machina ta da się użyć w każdym położeniu gruntu, czy to równym, czy pochyłym lub górzystym. Ma ona także i tę dogodność, iż zboże żęte na obie strony na pokosy odkłada, a konie po ścierni postępując, zboża nie tratują. Wynalazca otrzymał dziesięcioletni przywilej, i zamierza w ciągu następnego lata odbyć publiczne próby z swoją machiną w celniejszych europejskich okolicach.

— Jeden z piwowarów tutejszych robi z ziemniaków piwo, które od najlepszego piwa z jęczmienia rozróżnić się nie daje, i wszelkie jego własności posiada. Przytém zrobienie jego kosztuje tylko połowę tego, co piwa z jęczmienia. Na żądanie podejmuje się sam wszelkiego urzędzenia w tej mierze i nie żąda wynagrodzenia, aż dopiero po rzeczywistém zrobieniu dobrego i taniego piwa.

Ф р а н ц у я.

Парыжъ, 1 лутега.

W ostatnią Sobotę, przy okoliczności pojednania się P. Thiers i Lamartina, w sali konferencyonalnej Izby Deputowanych obiegała pogłoska, że pojednanie nastąpiło także między P. Thiers i P. Guizot. Rzeczywiście podczas piątkowego posiedzenia, widziano ich obu razem i rzedchadzających się w bibliotece Izby i żywą zajętych rozmową. Opowiadają teraz, iż P. Guizot miał zagadnąć otwarcie P. Thiers, jakie jest jego zdanie względem uposażenia dla *Xięcia Nemours*, i jak w tej okoliczności Lewa Strona postąpić zamysła: czy uposażenie uważać będzie za kwestyą czysto dynastyczną, a zatem oświadczyć się za nią, czy też jako kwestyą gabinetową, zbijać ją będzie. P. Thiers

объявить себя въ пользу онаго, или же вопросом кабинетнымъ и станеть отвергать свое? Г. Тьеръ отвѣчалъ, что онъ нисколько не противится назначенію содержанія будущему Регенту, но что онъ обѣщалъ политическимъ своимъ друзьямъ, если Г. Гизо предложить этотъ проектъ, балотировать противъ онаго. Г. Гизо поблагодарилъ за откровенность своего противника; и засимъ разговоръ получилъ совершенно дружественный оборотъ, въ продолженіи коего Г. Гизо сказалъ между прочимъ: „Мы уже были вмѣстѣ министрами и снова будемъ вмѣстѣ; но тогда уже не назначеніе содержанія регенту но весь придворный штатъ надобно намъ будетъ представить палатѣ.“ Г. Тьеръ казался удивленнымъ. „Да, — продолжалъ Г. Гизо, — могутъ произойти важныя событія, при коихъ тѣ государственные мужи, кои учредили Июльское правительство, должны будутъ оставить раздоры и соединить свои усилія для того, чтобы поддержать династію и хартію 1830 года. Скажите друзьямъ своимъ, какихъ бы они ни были отъииковъ, чтобы они были утврены, что мы не далеки другъ отъ друга, и когда нибудь соединимся.“ — Разговоръ сей тотчасъ сообщенъ былъ г-мъ Тьеромъ ближайшимъ его друзьямъ въ палатѣ депутатовъ, и подалъ поводъ къ разнымъ толкамъ. Утверждаютъ, что Король самъ полагаетъ, что здоровье Его Величества не долго уже можетъ переносить напряженіе нравственныхъ силъ, необходимое при управленіи государственными дѣлами, и что онъ обдумываетъ мѣры на случай своей кончины. Соединеніе династическихъ лѣвыхъ сторонъ и центровъ, послужитъ къ образованію стройной цѣлости противъ покушеній и происковъ легитимистовъ и радикаловъ; и тотчасъ послѣ кончины Короля, Гг. Тьеръ, Одиллонъ-Барро, Ламартинъ и Билло, вмѣстѣ съ Гг. Гизо, Дюшателемъ и Мако составили бы кабинетъ, который устроить регентство герцога Немурскаго, предложилъ придворный штатъ Людовика Филиппа II (герцога парижскаго) и утвердилъ новый порядокъ вещей. Всѣ прочія административныя, стратегическія и полицейскія мѣры предосторожности имѣютъ быть также самими Королемъ определены. Говорятъ также, что Король поручилъ герцогу Немурскому извѣстить Г. Гизо о вышеупомянутомъ предначертаніи, и такимъ образомъ объясняется примиреніе Г. Гизо съ Г. Тьеромъ, и сего послѣдняго съ Г. Ламартиномъ. Г. Гизо съ своей стороны сообщилъ своимъ товарищамъ, что относительно назначенія содержанія герцогу Немурскому на Г. Тьера и лѣвую сторону полагаться рѣшительно не возможно, и вслѣдствіе сего, какъ говорятъ, всѣ министры положили будто бы просить Короля, чтобы онъ не требовалъ предложенія проекта о назначенія содержанія на теперешнемъ собраніи палатъ, но согласился бы отсрочить его до предстоящихъ общихъ выборовъ.

2 Февраля.

28-го прошлаго мѣсяца, получены изъ Орана извѣстія отъ 25-го с. м. О даирѣ Абд-эль-Кадера все еще носятся различныя слухи. Говорятъ, что ее раздѣлили на двѣ части, которыя занимаютъ оба берега рѣки Малуи. Племена къ оной принадлежащія, заняли еще до послѣднихъ происшествій берегъ на лѣвой сторонѣ; на правомъ же берегу помѣстились Арабы, которыхъ недавно пригласилъ Эмиръ въ мароккское государство. Съ достоверностію утверждаютъ, что въ этой даирѣ произошли возмущенія, но до сихъ поръ извѣстіе это не подтвердилось. Одни говорятъ, что начальствующій до сихъ поръ надъ деирю Бу-Гамеди, встревоженъ извѣстіемъ о приближеніи мароккскихъ войскъ, и со всѣми своими племенами перешелъ на правый берегъ Малуи, на мѣреваясь защищать рѣку эту отъ непріятельскихъ нападений: другіе же съ нѣкоторымъ правдоподобіемъ полагаютъ, что Халифъ этотъ, получивъ отъ Абд-эль-Кадера строгіе за недѣятельность упреки, рѣшился вторгнуться въ оранскую провинцію или въ Тлемзень, ограбить приверженныя Французамъ племена, и принудить ихъ къ непріятельскимъ дѣйствіямъ противъ Французовъ. Генераль Ламорисьеръ возвратился въ Маскару для сформированія колонна, предназначенныхъ къ отраженію Абд-эль-Кадера, въ случаѣ, если бы онъ покусился вторгнуться на долину Тель. Генераль Каваньякъ стоить въ Тлемзень, и для защиты трудолюбивыхъ племенъ Госселловъ, которые занимаются теперь воздѣлываніемъ своихъ полей, укрѣпилъ онъ на берегахъ Сикаки небольшой лагерь

отвѣдзіалъ, że nie jest bynajmniej przeciwnym uposażeniu dla przyszłego Rejenta, ale że przyrzekł politycznym swoim przyjaciółom, iż, jeżeli P. Guizot je wnieście, on przeciw niemu głosować będzie. P. Guizot podziękował za otwartość swego przeciwnika; poczem rozmowa wzięła zupełnie przyjacielski obrót. i P. Guizot rzekł między innymi: „Byliśmy już razem Ministrami, i znów kiedyś razem będziemy; ale wtedy nie już uposażenie, ale listę cywilną będziemy mieli do przełożenia Izbie.“ P. Thiers zdawał się być zdziwionym. „Tak jest — mówił dalej P. Guizot — mogą nastąpić ważne wypadki, gdzie wszyscy owi mężowie, którzy ustanowili rząd lipcowy, będą musieli zaniechać swych niezgod, i połączyć swe usiłowania w celu utrzymania dynastji i ustawy z roku 1830. Powiedz Pan swoim przyjaciółom, jakiego bądź są odcienia, aby byli pewni, że nie jesteśmy tak daleko od siebie, abyśmy się porozumieć nie mogli.“ Ta rozmowa miała być natychmiast udzielona przez P. Thiers jego bliższym przyjaciółom w Izbie Deputowanych, i dała powód do najrozmaitszych domysłów. Utrzymują, że Król sam sądzi, że zdrowie jego nie długo już opierać się może wielkim naciężeniom jego stanowiska. i że przedsięwzię srodki na przypadek swęj śmierci. Koalicja dynastycznych Lewych Stron i Środków ma posłużyć do utworzenia ściślejszej całości przeciw zamachom i zabiegom legitymistów i radykalistów, i zaraz po śmierci Króla, PP. Thiers, Odillon Barrot, Lamartine i Billault, wraz z PP. Guizot, Duchatel i Mackau utworzyliby gabinet, któryby instalował rejencyą Xięcia Nemours, przełożył listę cywilną dla Ludwika Filipa II (Hrabi Paryża) i utwierdził nowy porządek rzeeczy. Wszelkie też inne administracyjne, strategiczne i policyjne srodki ostrożności mają być także przez samego Króla oznaczone. Mówią dalej, że Xięże Nemours upoważniony został przez Ojca do zawiadomienia P. Guizot o powyższym planie, i tym sposobem wyjaśnia się pojednanie Guizota z P. Thiers i Thiersa z P. Lamartine. P. Guizot ze swojej strony zawiadomił swych kolegów, że co do uposażenia Xięcia Nemours, na P. Thiers i Lewą Stronę nie liczyć nie można; i w skutku tego, jak głoszą, wszyscy Ministrowie postanowili jakoby upraszać Króla, aby nie nalegał o wniesienie projektu uposażenia na terazniejszym zgrupowaniu Izby, ale pozwolił odłożyć go do przyszłych powszechnych wyborów.

Dnia 2 lutego.

W dniu 28-m zeszłego miesiąca, nadeszły wiadomości z Oranu, dochodzące do 25-go. O dairze Abd-el-Kadera krążą ciągle sprzeczne wiadomości. Mówią, że jest podzielona na dwie części, zajmując oba brzegi rzeki Malui. Plemiona, należące do niej, przed ostatnimi wypadkami rozłożyły się po lewym jej brzegu: brzeg zaś prawy zajmują Arabowie, sprowadzeni niedawno przez Emira do krajów Marokańskich. Utrzymują za rzecz pewną, że wielkie w tej dairze zaszły poruszenia; wypadek ten jednakże nie jest dokładnie wyjaśniony. Jedni bowiem mniemają, że dotychczasowy jej dowódzca, Bu-Hamedi, przestraszony wieścią o zbliżeniu się wojsk Marokańskich, przeszedł na prawy brzeg Malui, ze wszystkimi swemi plemionami, w zamiarze zastąpienia się rzeką od napadu nieprzyjaciela; drudzy zaś z niejakim prawdopodobieństwem wnioskują, że pomieniony Kalif, otrzymawszy listownie od Abd-el-Kadera, z powodu beczynności, wyrzuty, postanowił wkroczyć do prowincji Oranu lub Tlemsen, łupić przychylne Francuzom plemiona, i zmuszać je do wspólnego przeciw nim działania. Jenerał Lamoricière wrócił do Maskary, w zamiarze utworzenia kolumn, przeznaczonych do stawienia oporu Abd-el-Kaderowi, w razie, gdyby chciał wkroczyć na dolinę Tell. Jenerał Cavaignac stoi w Tlemsen; dla obrony zaś pracowitych plemion Gosselów, zajmujących się obecnie uprawą pól swoich, wznosił nad brzegami Sikkaki mały obóz dla 1,200 piechoty, i dowództwo nad nim Półkownikowi Mac-Mahon powierzył.

на 1,200 человекъ и вѣрилъ начальство надъ онымъ полковнику Макъ Магону.

— Въ частныхъ письмахъ изъ Портъ-о-Пренса, сообщаютъ отъ 8 Декабря, что президентъ Пьеро, желалъ уладить возникшія съ французскимъ правительствомъ недоразумѣнія, по поводу насильственной высылки съ мыса Гаити Г. Дюбрака, предложилъ лично переговорить съ генеральнымъ-консуломъ, и потому есть надежда, что дѣло это будетъ рѣшено дружелюбно. Кажется также, что доминиканская республика частъ отъ часу болѣе укрѣпляется; ибо правительство заботится, чтобы торговля съ посторонними государствами была достаточно обезпечена, и намѣрено всегда держаться прямого пути.

— Посылаются слухи, будто легитимисты Сенъ Жерменскаго предмѣстья, снова намѣрены посѣтить герцога Бордосскаго, находящагося въ Венеціи.

3 Февраля.

На вчерашнемъ засѣданіи палаты депутатовъ, добавочная статья Г. Ремюза къ 6 параграфу адреса, подававшая поводъ къ новой размолвкѣ Г. Тьера съ Г. Гизо. Г. Ремюзъ объяснилъ свое добавленіе, относившее оное преимущественно къ поведенію правительства касательно Америки, по дѣламъ Техасса, и убѣждалъ, что кабинетъ поставилъ себя въ затруднительную зависимость отъ англійской политики, и слѣдовательно нашелся такимъ образомъ въ положеніи второстепенномъ, вредномъ какъ для чести, такъ и интересовъ Франціи. Г. Тьеръ поддерживала сказанную добавочную статью, присовокупивъ, что дѣла Франціи, какъ въ этомъ, такъ и въ другихъ предметахъ внѣшней политики, ведутся вопреки здравому смыслу. Эти колкія слова вызвали жаркій отвѣтъ Г. Гизо, въ коемъ, оправдывая политику Франціи относительно Техасса, онъ объявилъ, что если бы Франція съ перваго раза приняла сторону Соединенныхъ Штатовъ, то война возгорѣлась бы при первомъ случаѣ. Рѣчь министра привали съ рукоплесканіями въ центръ, и съ негодованіемъ на лѣвой сторонѣ; за симъ добавочная статья Г. Ремюза, 233 голосами противъ 165, и слѣдовательно большинствомъ 68 голосовъ была отвергнута. Послѣ того, палата приступила къ обсужденію второй половины шестаго параграфа адреса, касающагося заключеннаго съ Англіею трактата, объ уничтоженіи торгова Неграми. Г-въ Билло говорилъ противъ означеннаго трактата, и объявилъ, что подаетъ свое прибавленіе по сему предмету. Въ *Gazette de France* пишутъ, что тотчасъ послѣ утверженія адреса, палатамъ будетъ предложенъ бюджетъ, а въ Юль мѣсяцъ начнутся выборы членовъ палаты.

— Коммиссія назначенная для разсмотрѣнія бюджета на 1847 годъ, дѣлательно занимается возложеннымъ на нее порученіемъ. Вообще бюджетъ составляетъ 1,325 милліоновъ. Важнѣйшая въ немъ статья та, что министръ юстиціи потребовалъ 300,000 фр. для прибавки жалованья чиновникамъ своего вѣдомства.

А н г л і я

Лондонъ, 1 Февраля.

Непродолжительное время, истекшее послѣ объявленія сэръ Робертъ Пилемъ предположенныхъ имъ перемѣнъ въ теперешней торговой системѣ, не дозволяетъ еще сдѣлать опредѣлительнаго заключенія, какъ онѣ приняты будутъ въ обояхъ парламентахъ. Можно однако же, судя по нѣкоторымъ признакамъ, полагать, что онѣ встрѣтятъ сопротивленіе. Въ нижней палатѣ великій проектъ Г. Пилля не встрѣтилъ ни какихъ обыкновенныхъ знаковъ сочувствія и приверженности; вмѣсто рукоплесканій, сопровождавшихъ первую его рѣчь, глубокая тишина царствовала въ палатѣ во все продолженіе рѣчи, произнесенной имъ 27-го Января, которая продолжалась около четырехъ часовъ; это обыкновенная участь всѣхъ полумѣръ; новые его расчеты, по видимому, не удовлетворяютъ ни одной изъ двухъ партій. Аболиціонисты ожидали чего—то лучшаго, нежели простой перемѣны закона о хлѣбѣ, тогда какъ консервативисты одно уже предсказаніе предстоящаго конца охранительной хлѣбной системѣ считаютъ покушеніемъ на ненарушимую святость ихъ привилегій. Такое же расположенное, но только болѣе примѣтнымъ образомъ, обнаруживается также и въ журналахъ. Органы какъ Тори такъ равно и Виговъ не рѣшаются одобрить предположенія перваго министра.

— Отрынано ту, prywatne z Port au Prince, z dnia 8-go grudnia, listy, donoszące, że Prezydent Pierröt, chcąc załawić zaszłe z rządem francuzkim nieporozumienie, z powodu gwałtownego wydalenia z Cap-Haiti, P. Dubrac, zażądał rozmówić się osobiście z Konsulem jeneralnym: jest zatem nadzieja, że kwestya ta przyjaźnie zakończona będzie. Zda e się także, że coraz bardziej utrwała się Rzeczpospolita Dominikanska, i że rząd niezaniehbuję dawać należytych postronnemu handlowi rękojmi, postępując ciągle drogą prawą.

— Krązą pogłoski, że legitymiści z Faubourg St. Germain, zamierzają znowu odwiedzić Xięcia Bordeaux, bawiącego obecnie w Wenecyi.

Dnia 3 lutego

Na wczorajszymъ posiedzeniu Izby Deputowanych, dodatek P. Rémusat do paragrafu 6 adresu był powodem do cierpkiego znowu przemówienia się P. Thiersa z P. Guizotem. P. Rémusat rozwijając swój wniosek, stosował go mianowicie do postępowania rządu względem Ameryki, zwłaszcza w sprawie Texasu, i utrzymywał, że gabinet postawił się w położeniu zawisłym od polityki angielskiej, a zatem podrzędnym i równie godności jak interesom Francyi przeciwnym P. Thiers popierając rzeczony wniosek, dodał, iż interessa Francyi, tak w tym, jak i w innych przedmiotach polityki zewnętrznej, prowadzone są wbrew zdrowemu rozumowi. To obraźliwe twierdzenie wywołało również żywą odpowiedź P. Guizota, w której usprawiedliwiając politykę Francyi w sprawie Texasu, oświadczył, że gdyby Francya od razu na stronie Unii stanęła, wojna wkrótce, przy pierwszej okoliczności, byłaby nieuchronną. Mowę Ministra przyjęto z oklaskami w Środku, z szemraniem na Lewej Stronie; poczem wniosek P. Rémusata, 233 głosami przeciw 165, a zatem większością 68 głosów odrzucony został. Następnie, Izba przystąpiła do rozpraw nad drugą częścią szóstego paragrafu, to jest, o niedawno zawartym z Anglią traktacie, względem przytłumienia handlu niewolnikami. P. Billault mówił przeciw temu traktatowi: zapowiedział oraz, że w tym przedmiocie wniesie dodatek do adresu. *Gazette de France* utrzymuje, że zaraz po uchwaleniu adresu, przełożone będzie Izbowi budżet, a w miesiącu Lipcu nastąpią nowo-wybory.

— Komissya, wybrana w celu przejrzania budżetu na rok 1847, zajmuje się gorliwie swemi pracami. Budżet wynosi na ogółem 1,325 milionów. Najważniejszą jest w nim rzeczą, że Minister sprawiedliwości żąda 300,000 fr., dla pomnożenia płacy urzędników swego wydziału.

А н г л і я.

Лондонъ, 1 лютого.

Крѣткіе часъ, jaki upłynął od objawienia przez P. Peel zamierzonych zmian i modyfikacji, w teraźniejszym systemacie handlowym, nie dozwala jeszcze przewidywać z pewnością, jak je większość w obu Izbach osądzi. Wnosząc jednak po pewnych oznakach, nie zdaje się, aby przychylnie przyjęte zostały. W Izbie Niższej, wielki projekt P. Peel nie wywołał nawet ze strony abolicjonistów żadnych zwykłych dowodów współczucia i przychylności; zamiast oklasków towarzyszących jego pierwszej mowie, głęboka cichość panowała w Izbie przez cały czas blisko czterogodzinnej mowy, którą miał w dniu 27-m. Jest to zwyczajny los każdego półśrodków; jego nowe kombinacje nie zdają się zadowolniać żadnego z dwóch stronnictw. Abolicjonisci spodziewali się czegoś lepszego jak prostej modyfikacji praw zbożowych, podczas gdy konserwatyści samo zapowiedzenie przyszłego kresu protekcji zbożowej, uważają za targnienie się na arkę ich przywilejów. To samo usposobienie objawia się jeszcze mocniej w dziennikach. Organa tak torysowskie jak wigowskie wahają się w uznaniu zasług pierwszego Ministra.

Вообще господствует такое мнѣніе, что хотя Г. Пиль, при содѣйствіи партіи Вигговъ, поддержать свой проектъ въ нижней палатѣ, и даже въ палатѣ Лордовъ не встрѣтитъ большаго сопротивленія, однако, когда со- вѣршитъ свое дѣло, Виги снова вѣрно будутъ дѣй- ствовать противъ него, требуя совершеннаго уничто- женія хлѣбныхъ законовъ; а такъ какъ онъ нынѣ воз- становилъ противъ себя Тори, то весьма можетъ слу- читься, что будетъ вынужденъ передать кормило пра- вленія Вигамъ, и такимъ образомъ предоставить имъ честь привести въ исполненіе великія свои предва- чертанія. Вотъ какое удивительное положеніе вели- чайшаго политика Англии въ самую важную эпо- ху политическаго его поприща.

— Изъ всѣхъ отдѣльныхъ предметовъ предполо- женной торговой реформы Г. Пиль, перемѣна хлѣб- ныхъ законовъ составляетъ теперь главнѣйшій пред- метъ разсужденій здѣшнихъ журналовъ, такъ какъ отъ принятія этой мѣры зависитъ благоприятный ус- пѣхъ всей дальнѣйшей реформы. Изъ непріязнен- ныхъ въ этомъ отношеніи отзывовъ жур. *Globe*, ви- дно, что часть Вигговъ рѣшилась балотировать про- тивъ этой перемѣны вмѣстѣ съ членами общества, которое требуетъ не перемѣны, а совершеннаго уни- чтоженія хлѣбнаго закона. Въ жур. *Examiner* пишутъ, что относительно вопроса о хлѣбномъ законѣ, мина- вало уже время нерѣшимости и полумѣрь; что уже не лѣзя и думать о постепенномъ уничтоженіи хлѣб- ной пошлины, или о постановленіи пошлины по- стоянной; но что дѣло состоитъ прямо въ томъ, что- бы—или удержать или совершенно уничтожить хлѣб- ный законъ. Всѣ раздѣляютъ то мнѣніе, что сказан- ный вопросъ тѣмъ или другимъ образомъ долженъ быть окончательно рѣшенъ.

— Предположенное усиленіе арміи будетъ отно- ситься, какъ сообщаютъ въ журналѣ *Globe*, только къ пѣхотѣ и артиллеріи, а не къ кавалеріи; даже не всѣ полки пѣхоты будутъ усилены, но только находящіеся на службѣ въ колоніяхъ, или отправляемые туда. Въ каждый изъ сихъ полковъ поступитъ по 200 чел. доба- вочныхъ солдатъ. Въ журналѣ *Times* опровергаютъ увѣ- домленіе находящагося въ Гагѣ корреспондента этого журнала, будто Король французскій предложилъ свое посредничество, по недоразумѣніямъ, возникшимъ меж- ду Голландіею и Бельгіею, относительно пошлины. Посредничество это вовсе не нужно, потому что бель- гійское правительство отправило уже г-на Мерсье въ Гагу, для улаженія этого дѣла.

— Въ журналѣ *Sun* утверждаютъ, что нынѣ прави- тельство убѣждено въ томъ, что вскорѣ вынуждено будетъ вести войну съ Америкой. Доказательствомъ сего считаютъ то обстоятельство, что заключенныя недавно условія, относительно доставки для арміи и флота разныхъ съѣстныхъ и прочихъ припасовъ, въ настоящемъ году гораздо значительнѣе прежнихъ, и военные припасы, которые въ продолженіе шести или восьми мѣсяцевъ, какъ внутри государства такъ и за границею тайно были заготовляемы для флота, рав- номѣрно весьма значительны.

3 Февраля.

Вчерашнее засѣданіе парламента не представля- етъ ничего особенно важнаго: оно касалось только дѣлъ обыкновенныхъ.

— На засѣданіи нижней палаты, сэръ Робертъ Пиль, согласно обѣщанію своему, представилъ, сегодня про- ектъ, касательно пошлины на строевые иностранный лѣсъ. По этому проекту предполагается понизить пошлину съ 25 на 15 шиллинговъ, но не иначе какъ постепенно, то есть: уменьшивъ пошлину на тесанный лѣсъ въ 1847 г. 5 шиллингами и столько же въ 1848 г. Во взиманіи пошлины съ пиленнаго лѣса сдѣлано будетъ подобное же пониженіе, но каждый разъ по 6 шиллинговъ. Соответственно тому послѣдуетъ пони- женіе привозной пошлины и на прочіе сорта лѣса. На вопросъ лорда Джона Росселя, сэръ Робертъ Пиль объявилъ: что къ разсмотрѣнію проекта о пере- мѣнѣ пошлины на сахаръ, правительство присту- пить не прежде, какъ по изданіи парламентомъ зако- на о пониженіи пошлины на прочіе предметы продо- вольствія.

— Многие члены парламента изъ партіи Тори, го- товы, вслѣдствіе финансовыхъ преобразованій сэръ Роберта Пиль, подвергнуться новому выбору, или отказаться отъ сего званія, въ которое назначены они только по силѣ обязательства, что будутъ защищать

В общности пануе мнѣніе, że lubo Sir R. Peel przy pomocy stronnictwa wigowskiego, przeprowadzi swój wielki plan przez Izbę Niższą, i nawet w Izbie Lordów nie znajdzie wielkiego oporu; z tѣmъ wszystkiѣmъ, gdy swego przedwstepnego dzieła dokona, Wigowie, znowu zapewne przeciw niemu wystapia, domagajac się zupełnego zniesienia praw zbozowych; że zaś z Torysów uczynił już sobie nieprzeblaganych nieprzyjaciół; byдъ bardzo może, że ujrzy się zmuszonym oddać ster rządu w ręce Wigów, i tym sposobem pozostawić im sławę z dokonania wielkich swych planów. Takie jest dziwne stanowisko największego polityka Anglii, w najważniejszej epoce jego politycz- nego zawodu.

— Z pojedynczych przedmiotów zamierzonej reformy handlowej P. Peel, zmiana praw zbozowych jest teraz głównym przedmiotem uwag tutejszych dzienników; albowiem od przyjęcia tego środka, zależy pomysłny postęp całej dalszej reformy. Z nieprzyjaznych w tym wzglę- dzie oświadczeń dziennika *Globe*, okazuje się, że część Wigów postanowiła przeciw tѣj zmianie głosować wspólnie z członkami Ligi która nie zmiany ale zupełnego zniesienia praw zbozowych wymaga. Dziennik *Examiner* mówi, że w kwestyi zbozowej upłynął teraz czas chwiania się i półśrodków; że już nie może być mowa o powolnym zniesieniu ceł zbozowych, albo też o zaprowadzeniu ceł stałych; ale że idzie po prostu o utrzymanie albo zupełne zniesienie ustaw zbozowych! Wszystkie głosy odezwaly się w tѣj mierze jednomyślnie, że pomieniona kwestya w pierwszy lub drugi sposób stanowczo rozstrzygnięta być musi.

— Zapowiedziane przez rząd powiększenie armii, ma się ścigać, jak zapewnia *Globe*, tylko do piechoty linio- wej i do artylleryi, lecz nie do jazdy. Nawet nie wszyst- kie półki piechoty zostaną zwiększone, ale tylko te, które służą w osadach, lub tam mają być wysłane. Każdy z nich będzie miał przydanych 200 ludzi. Dziennik *Times* zaprzecza doniesieniu swego korespondenta z Hagi, pod datą 28-go stycznia, jakoby Król Francuzów ofiarował się za pośrednika w nieporozumieniach celnych, między Belgiją i Hollandją wynikłych. Potrzeba takowego po- średnictwa jest bezzasadną; bowiem rząd Belgijski wysłał już P. Mercier do Hagi, dla załatwienia sporu.

— Dziennik *Sun* utrzymuje jako rzecz niezawodną, że rząd jest tego przekonania, iż wkrótce zmuszony będzie z Ameryką wojnę prowadzić. Za dowód tego uważa, iż zawarte niedawno umowy, względem dostawy dla wojska i floty rozmaitych artykułów żywności i potrzeb, są w tym roku daleko znaczniejsze niż przedtѣm, a wojenne zasoby, które w cichości od sześciu do ośmiu miesięcy, tak w kraju jak i zagranicą dla floty zakupiono, są również bardzo znaczne.

Dnia 3 lutego.

Wczorajsze obrady parlamentu nie były nader waż- ne, i tyczyły się jedynie podrzędnych przedmiotów polity- ki dzienniej.

— Na dzisiejszem posiedzeniu Izby Niższej, Sir Robert Peel, stosownie do przyrzeczenia, przedstawił swój pro- jekt, co do cła od drzewa budulcowego zagranicznego. Głównie zamierza on zniżyć opłatę z 25 szylingów na 15, i to stopniowo, zniżając w dniu 5-m kwietnia 1847 r. cło od drzewa zrabanego o 5 szyl., a 5 m t. m. 1848 znowu o 5 szylingów. Co do drzewa piłą rzniętego, również w tym czasie ma nastąpić redukcya w cło, ale za każdym ra- zem po 6 szylingów. Stosunkowo zniżenie cła nastąpi także i w innego gatunku drzewie. Na zapytanie Lorda John Russel, Sir Robert Peel oświadczył, że rząd nie wprzód rozbiierać będzie zmiany w cło od cukru, dopóki Izba nie wyrzeczy w przedmiocie zniżenia opłaty od innych artykułów żywności.

— Wielu członków parlamentu ze stronnictwa Torysow- skiego, skłonni są, w skutku reform finansowych Peela, poddać się nowym wyborom, albo opuścić krzesła w Izbie, otrzymane jedynie w skutku zobowiązania, iż bronіć będą systematu opiekuńczego. Pomiedzy takimi znajduje się

охранительную пошлину. Въ числѣ ихъ находится и лордъ Ашлей, объявившій своимъ избирателямъ изъ Дорсетшира, что не можетъ быть ихъ представителемъ съ тѣхъ поръ, какъ согласился на проектъ сэръ Роберта Пила. Въ Тамвортѣ, гдѣ избранъ былъ членомъ парламента сэръ Робертъ Пиль, происходило въ прошлую Субботу собраніе, на коемъ положено предложить первому министру, дабы онъ отказался отъ званія члена.

— Въ собраніи общества Индійско-китайскаго, происходившемъ на дняхъ въ Ливерпулѣ, жаловались, что сэръ Робертъ Пиль, понизивъ пошлину на многіе незначительные предметы, не уменьшилъ оной съ чая; по чему положено послать депутацію, съ представлениемъ ему объ томъ.

— Въ Ламмерикъ, Ватерфордъ и прочіе Ирландскіе порты привезены большіе запасы кукурузы. Сверхъ того ожидаютъ туда значительныхъ подвозовъ изъ Америки.

И т а л і я.

Неаполь, 20 Января.

Здѣсь обнародованы два королевскія постановленія, изъ коихъ однимъ, по случаю рожденія принца, даровано всепрощеніе всѣмъ преступникамъ, а вторымъ, назначается новорожденному принцу содержаніе по достиженіи имъ законнаго числа лѣтъ. На основаніи этого постановленія, юный принцъ Фридерикъ, начиная съ 7-лѣтняго возраста до 12 лѣтъ, будетъ получать по 150 дукати въ мѣсяцъ; съ 13 по 16 лѣтъ, 200; съ 17 до 21 года, 250; съ 22 до 27 г., 500, и съ 27 по 31 годъ, 800 дукати; когда онъ женится съ разрѣшенія Короля, то получаетъ по 1,500 дукати въ мѣсяцъ; въ противномъ же случаѣ терлетъ право на полученіе содержанія.

— Король разрѣшилъ постройку желѣзной дороги изъ Неаполя къ Адриатическому морю; извѣстіе сіе произвело большую радость въ Римѣ; ибо надѣются, что папскимъ правительствомъ будетъ утверждёнъ проектъ постройки желѣзной дороги изъ сей столицы въ Чивита-Веккію.

И с п а н і я.

Мадридъ, 26 Января

На сегодняшнемъ засѣданіи конгресса, министръ финансовъ объявилъ, что министры вслѣдствіе разныхъ сдѣланныхъ имъ представлений, признаютъ необходимымъ извѣстить, что въ отношеніи всѣхъ политическихъ вопросовъ, они согласны между собою, и что никогда ни одинъ изъ нихъ не подавалъ Королевы такихъ совѣтовъ, на которые не послѣдовало бы предварительнаго согласія прочихъ товарищей. И потому одобреніе или порицаніе относится ко всѣмъ совѣткамъ Короны. Послѣ сего объявленія, председатель министровъ всталъ съ мѣста и сказалъ: „Я нахожу необходимымъ успокоить общее волненіе, возникшее по поводу вопроса о бракосочетаніи Королевы, и потому торжественно объявляю, что вопросъ сей донынѣ не составлялъ предмета министерскихъ совѣщаній, и что Королева никакого еще не сдѣлала выбора. Сдѣланныя министрами представленія частнымъ образомъ, сочли недостаточными; министры же со своей стороны не могли допустить, чтобы поднесенъ былъ Королевы адрессъ по сему предмету, такъ какъ мэра сіа могла бы почестся нарушеніемъ должнаго почитанія короны. Посредствомъ этого адреса хотѣли достигнуть исключенія одного принца (графа Трапани); но если депутаты пользуются правомъ высказывать съ совершенною откровенностію свои мнѣнія, то министры съ своей стороны присваиваютъ себѣ право соблюдать необходимое молчаніе; тѣмъ болѣе, что сказанное преждевременно рѣшительное въ этомъ отношеніи слово, могло бы подать поводъ къ разнымъ печальнымъ запутанностямъ. И потому—то министры не исключаютъ рѣшительно ни одного изъ спонсателей руки Королевы, хотя бы даже который нибудь изъ нихъ былъ имъ совершенно неизвѣстенъ, или происходилъ изъ африканской степи. Однакоже не смотря на то, коль скоро вопросъ о бракосочетаніи сдѣлался бы предметомъ ихъ совѣщаній, тогда неоставили бы извѣстить объ этомъ кортесовъ, не коварнымъ образомъ, не дѣла вида только, но потому, чтобы кортесы дѣло это подвергли зрѣлому обсужденію. Министры продолжили бы да-

также Lord Ashley, który oświadczył swym wyborcom z Dorsetshire, iż nie może ich reprezentować od czasu, jak przyzwolił na projekta Sir R. Peel. W Tamworth, reprezentowanem przez Sir R. Peel, odbyło się w Sobotę zgromadzenie, na którym postanowiono wezwać pierwszego Ministra do zrzeczenia się godności Reprezentanta.

— Na zgromadzeniu towarzystwa Wschodnio Indyjsko-Chińskiego, nie dawno w Liverpool odbytym, uskarżano się, że Sir Robert Peel, zniżając cło od wielu małych znaczących przedmiotów, nie zniżył podobnie opłaty od herbaty, i dla tego postanowiono wyprawić do pierwszego Ministra deputacyą, któraby mu uczyniła stosowne przełożenia.

— Do Simerick, Waterford i innych portów Irlandyi nadeszły znaczne transporta kukurydzy, Również znacznych transportów żywności spodziewają się tam z Ameryki.

W ł o c h y.

Neapol, 20 stycznia.

Ogłoszono tu dwa dekreta Królewskie: pierwszy, udziela zupełną, za wszelkie przekroczenia, amnestyą, z powodu narodzenia młodego Xięcia; drugi ustanawia jego uposażenie „a titolo di majorasco“. Nowo-narodzony Xiąże Federico, na mocy tego dekretu, pobierać będzie od 7-go do 12-go roku 150 ducati miesięcznie; od 13-go do 16-go, 200; od 17-go do 21-go, 250; od 22-go do 27-go, 500; a od 27-go do 31-go, 800 ducati. Jeżeli Xiąże ożeni się za przyzwoleniem Króla, pobierać będzie po 1,500 ducati miesięcznie; w przeciwnym razie utracą prawo do wszelkich majoratów.

— Król udzielił przyzwolenie na wybudowanie drogi żelaznej z Neapolu do morza Adryatyckiego; wiadomość ta sprawiła wielką radość w Rzymie; spodziewają się bowiem, że rząd papiezki zatwierdzi projekt kolei żelaznej między pomienionem miastem a Civita-Vecchia.

H i s z p a n i a.

Madryt, 26 stycznia.

Na dzisiejszem posiedzeniu Kongressu, Minister skarbu oświadczył, że Ministrowie w skutku różnych uczynionych sobie przedstawień zmuszeni się być widzą oznajmić, że pod względem wszystkich kwestyi politycznych są z sobą zupełnie w zgodzie, i że nigdy żaden z nich nie dawał Królowej rady, na którąby się inni koledzy nie zgodzili. Pochwała więc czy nagana spada na wszystkich razem doradców korony. Po tém oświadczeniu, Prezes Rady Ministrów powstał i rzekł: „Widzę potrzebę poskromić powszechne wzburzenie, panujące z powodu kwestyi zamężcia Królowej, zapewniając jak najuroczyściej, że kwestya ta dotychczas nie była wzięta pod narady Ministrów, i że Królowa żadnego jeszcze nie uczyniła wyboru. Oświadczeń udzielonych przez Ministrów w sposób poufny, nie uznano za dostateczne; nawzajem Ministrowie nie mogli dopuścić, aby dotyczący tego przedmiotu adres miał być Królowej podany, gdyż taki krok byłby pogwałceniem winnego koronie uszanowania. Przez adres ten chciano osiągnąć wyłączenie pewnego Xięcia (Hr. Trapani). Ale jeżeli Deputowanym służy prawo wyrażania się z wszelką otwartością i swobodą, Ministrowie też ze swojej strony przyznają sobie prawo zachowania potrzebnego milczenia; tém bardziej, że wyrzeczone przedwcześnie stanowcze w tym względzie słowo, mogłoby stać się powodem do różnych smutnych zakłóceń. Dla tego też Ministrowie nie wyłączały stanowczo żadnego Xięcia od współubiegania się o rękę Królowej; nawet choćby był zupełnie nieznanym, choćby z pustyni Afryki pochodził. Z tém wszystkiem, skoro by kwestya zamężcia stała się przedmiotem ich narad, nie omieszkaliby zawiadomić o tém Kortezy, nie podstępnie dla pozorów tylko, ale ażeby Kortezy wzięły tę rzecz pod dojrzałą rozważę. Ministrowie przedłużyliby nawet w tym celu posiedzenia Kortezów, gdyby zamknięcie ich, według naturalnego toku rzeczy, było bliskiem, i w żadnym względzie nienadużyliby artykułu ustawy dotyczącego kwestyi zamężcia. Gdyby po tém oświadczeniu powątpiewała jeszcze Izba o szczerości uczuć Ministrów, tedy odwołują się do wieloletniego politycznego zawodu mego,

